

me og en lang række konkrete aftaler om udviklingen af den kommunale service træffes bag lukkede døre, hvor der ikke er nogen demokratisk proces, hvor beslutningen bare forelægges for Folketinget på et tidspunkt, hvor der ikke er særlig gode muligheder, næsten ingen muligheder, for at påvirke resultatet. Det bliver jo også altid vedtaget uændret. Derfor støtter vi nogle af de forslag, der har været om at flytte forhandlingerne frem i tiden. Vi støtter også, at Finansudvalget før forhandlingerne får en drøftelse af, hvad det er, der skal indgå i årets kommuneaftaler.

Det er sådan, at kommunerne står for den største del af velfærden her i samfundet, men meget vigtige ændringer i velfærdssamfundet bliver truffet gennem de aftaler, der bliver lavet med kommunerne bag lukkede døre. Det gælder den aktuelle aftale om, at kommunerne godt må overskride den ene procents grænse, hvis det altså er med mere brugerbetaling. Det gælder en tidligere aftale om, at Københavns Kommune godt måtte få nogle flere penge, men så skulle den foretage mere udlicitering. Sådan nogle principielle tiltag er hele tiden forbundet med den økonomiske aftale.

Vores opfattelse er, at de økonomiske aftaler må renses, så de alene omhandler statens tilskud til kommunerne, at kommunerne skal have mulighed for selv at vedtage den nødvendige solidariske finansiering ud over det statslige tilskud, sådan at de kan opfylde de behov, borgerne har, og at alle ændringer af velfærdssamfundets fundamentale opbygning ikke fremover aftales i de lukkede forhandlinger med kommunerne, men fremsættes som normale lovforslag i Folketinget og behandles som alle andre lovændringer.

Jeg skal slutte af med at sige, at vi kan støtte SF's forslag til vedtagelse. Det er måske lidt gratis at stemme for det, fordi det ikke er så forpligtende, men det har da nogle pæne intentioner, og dem vil vi da gerne ved en afstemning tilkendegive at vi støtter.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg synes, det har været en interessant debat, hvor der er blevet trukket nogle linjer op om, hvordan man fra de forskellige partiers side mener at vi mest hensigtsmæssigt kan tilrettelægge de forhandlinger, vi hvert år har med kommunerne, og sikre Folketinget en passende indflydelse, som Folketinget naturligvis skal have.

Jeg synes ikke, at det billede, tilhængerne af en anden procedure har prøvet at tegne af, at Folketinget er sat udenfor, er et rigtigt billede. Folketinget blander sig og skal blande sig og blander sig med rette med en lang række indspark til regeringen. Man skal være en meget, meget uklog regering for ikke at prøve meget omhyggeligt at lytte til, hvad det er for nogle holdninger, og hvad det er for nogle flertalskombinationer, der er i Folketinget, når man går til disse forhandlinger. Det prøver vi sandelig også at gøre, men det er jo en lidt anden metode så at insistere på, at et flertal enten i salen, som SF har foreslået det, eller i Finansudvalget, som hr. Duetoft har foreslået det, skal lægge et mere præcist mandat ned over forhandlingerne. Men i virkeligheden mener jeg, at der er tale om gradsforskelle mere end om en afgrundsdyb forskel i realiteterne. Folketinget har selvfølgelig i kraft af de positioner, der meldes i en debat som den her, og i kraft af de holdninger, vi kender, meget stor indflydelse på, hvordan regeringen prøver at gribe den her opgave an, og sådan skal det naturligvis også være.

Lad mig gøre nogle ganske enkelte lidt løsevne bemærkninger her ved afslutningen af debatten:

Hr. Fransaard, som desværre var nødt til at gå, som han sagde til mig for et øjeblik siden, sagde på et tidspunkt noget om ejendomsskatterne og deres stigende provenu og spurgte, hvordan de påvirker de diskussioner om rammerne, vi har mellem staten og kommunerne. Jamen de påvirker dem jo sådan set ikke specielt, for det, der er hele metoden, er, at vi prøver at blive enige om, hvad det er for en udgiftsstigning, der skal være plads til. Så ser vi på, hvad kommunerne har af indtægter ved en uændret skatteudskrivning, og så fylder vi op med bloktilskud, hvis det er det, der er nødvendigt, eller regulerer ned, hvis det er det, der skal til for at få det til at passe. Det er den metode, vi anvender, og derfor spiller det sådan set ikke nogen speciel, særskilt rolle for det råderum, kommunerne ender med at få, om der er nogle enkelte indtægtskilder, som de har i forvejen, der vokser mere end proportionalt med udgifterne.

Hr. Thor Pedersen var i sit indlæg inde på Vestres velkendte synspunkter om friere valg, men også på Vestres velkendte synspunkter om, at udlicitering rummer en enorm masse muligheder for at frigøre ressourcerne, og Allan Andersens betragtninger blev citeret, ikke for